FRC sportul în turul României 69

DUELUL WANZLIK — TUDOR DOMINĂ FINALUL COMPETIȚIEI

● Purtătorul tricoului galben a răspuns cu brio tuturor atacurilor ● Va reuși Nicolae Voicu să găsească antidotul? ● Francezii forțează recucerirea primului loc la echipe ● La Hunedoara, organizarea sub orice critică era gata să rateze finalul etapei

Zi grea pentru întreaga caravană și, firește, îndeosebi pentru cicliști. A fost parcursă una dintre cele mai lungi secvențe ale Turului — etapa a IX-a, Arad—Hunedoara, a măsurat 165 de km — pe o vreme mohorită, sub jetul repetat al rafalelor de ploaie. Doar vîntul prielnic i-a mai îmbunat pe alergători, fiindcă el i-a ajutat să termine cu multe minute mai devreme această cursă a dificultăților. Media orară de 45 km explică — în parte — și lipsa acțiunilor decisive. Pentru realizarea unei depășiri de pluton ar fi fost necesar un ritm de 47—48 km/h, bineînțeles, susținut pe zeci de kilometri. Sînt puțini cicliști în lume capabili de o astfel de performanță.

Cursa s-a caracterizat prin lungi perioade de hărțuială, de atacuri lansate de rutierii francezi, dornici să-și reia locul în fruntea clasamentului general pe echipe. Ele au fost anihilate în special de alergătorii români. Permanenta neutralizare a eforturilor reprezentanților cocoșului galic l-a făcut pe antrenorul Robert Oubron să le impute sportivilor români că n-au simț tactic. **„Lăsați-l pe Wanzlik să răspundă atacurilor și atunci îl veți avea pe tavă gata obosit, pentru a-l ataca în clasamentul individual".** Răspunsul ciclistului român Tudor Vasile, comunicat nouă, a fost acesta: **„Wanzlik nu răspunde atacurilor rutierilor francezi, pentru că nu-l interesează jocul la echipe. El își urmărește doar adversarii personali, adică pe mine, pe Sofronie, pe Andresen sau pe Grigore. Cum noi sîntem acum primii în clasamentul pe echipe, înseamnă că atacul lor este în primul rînd la adresa noastră. Este, deci, clar că nu putem sta cu mîna în sîn".** Evident, interesele nu converg și supărarea lui papa Oubron trebuie să se îndrepte în exclusivitate spre elevii săi.

Îndeosebi pe ultima parte a cursei, pe Wanzlik l-au atacat colegii lui Vasile Tudor, dar liderul, capabil de mai mult decît am crezut noi, s-a apărat cu o îndîrjire caracteristică marilor cicliști ai șoselei, n-a acceptat nici o clipă compromisul, n-a avut încredere nici măcar în colegii săi de echipă și, în consecință, n-a părăsit postul de observație din vîrful plutonului. De acolo a răspuns permanent, de acolo a lansat atacul final care i-a adus victoria în etapă și o dată cu aceasta încă un gol de 15 secunde între el și Vasile Tudor, clasat al doilea. Acum, după această zi infernală, parcă începe să ne încerce și pe noi îndoielile asupra șanselor de a mai fi detronat acest șef de orchestră, care își cunoaște atît de bine partitura.

Ziua de azi a mai fost și ziua penelor. Nu mai puțin de 22 cauciucuri au cedat, „campionul" Jean Claude Alary (3), urmat de Andrei Suciu (2) și C. Tănase (2). De fiecare dată, cei rămași să schimbe roțile au fost nevoiți să facă eforturi intense pentru a ajunge plutonul minat din spate de vîntul atît de rîvnit de yole.

Startul tehnic s-a dat la ora 12.50, din comuna Tudor Vladimirescu, situată la cîțiva kilometri după ieșirea din Arad. Ploua ușor, dar nu atît de ușor încît tricourile să nu se îmbibe cu apă și, apoi, sub acțiunea vîntului să devină periculoase frigidere. Alary a fost cel care a dat tonul penelor. L-au însoțit Hezard și Mollet, pentru a-l aduce mai repede și cu mai puține eforturi în pluton. Peisajul este încîntător. Șoseaua șerpuiește pe malul Mureșului și uneori merge paralel cu rîul de care o desparte linia de cale ferată. Dacă soarele n-ar fi atît de zgîrcit astăzi, coloritul ar reda peisajului reala sa splendoare. După o oră de rulaj, caravana parcursese 45,5 km — iar după două ore — 91 km! Sprintul de la Ilia este cîștigat de Viard (și acesta este unul dintre momentele cînd francezii tatonează o dezlipire de grosul plutonului), urmat de Patzig și Vercauter. Se încearcă mereu posibilitatea unei evadări. Plutonul își schimbă permanent forma: cînd se înșiruie în monom pe 2—300 m, cînd se strînge ca o armonică. Rutierii solitari sau cupluri reușesc să se desprindă, dar avansul lor nu devine mai mare de 15—20 m, și din această cauză identificarea lor este practic imposibilă.

La km 128 avem, în sfîrșit, prilejul de a nota un grup de trei alergători, desprins de masivul său părinte. Au fugit Mollet, Viard și Windisch. Ploaia, care multă vreme renunțase să se mai reverse asupra caravanei, a revenit cu furie sporită. Plutonul, condus de Moiceanu (sigur, papa Oubron s-a încruntat din nou...) le spulberă repede speranțele. Sprintul din Deva (km 147) — nemarcat, aproape nesesizabil — este cîștigat de Ștefan Suciu. La ieșirea din oraș, alți trei alergători se detașează, cu gîndul să-și dispute în cerc restrîns sprintul final. Ei sînt Realfsen, Kroonen și Windisch. Acțiunea inițiată de neastîmpăratul Realfsen durează 5 km. Nimeni nu vrea să renunțe la șansa celor 30 secunde și, dacă nu este posibil premiul cel mare, măcar la aceea a locului doi, care dăruiește 15 secunde. Ploaia s-a întețit. Pe străzilei Hunedoarei șuvoaie de apă spală asfaltul. Nimeni, nici un om de ordine, nu mai este la postul său. Caravana trebuie să se descurce cum poate prin labirintul străzilor. Multe mașini, printre care și aceea a șefului juriului, se rătăcesc. Spre șansa lor, întrebînd din om în om, reușesc să revină pe traseul cel bun; și cu sufletul la gură Octavian Amza ajunge cu cîteva secunde înainte ca plutonul să-și dispute sprintul final. Dacă pentru desemnarea orașului cîștigător este foarte greu de ales, pînă acum, între Timișoara și Oradea, în schimb ultimul loc este — și sperăm rămîne, spre rușinea organelor sportive locale — asigurat comisiilor din Hunedoara și Deva. N-am mai întîlnit încă în nici o competiție sportivă (chiar dacă nu avea amploarea internațională a Turului României) atîta nepăsare, atîta dezinteres.

Din aceleași cauze, nici toți alergătorii nu urmează traseul normal. Pe stadionul Metalul sprintul final și-l dispută cei doi vajnici rivali: Wanzlik și Tudor. Cîștigă — spre onoarea lui — liderul. Imediat după sosire, afectat de înfrîngere, Vasile Tudor ne spunea: **„Wanzlik intră foarte periculos pe stadion. Căutîndu-și drumul în dreapta și în stînga — poate și pentru a-și speria adversarii — te pune în imposibilitate să-ți dezvolți viteza de care ești capabil. Dar toate acestea nu pot anula faptul că el este un ciclist bun, foarte tare. Îl felicit pentru victorie".** Poate că este real ceea ce ne relatează Vasile Tudor. Nu îl știm însă un mieluțel care să se sperie de orice. Așa că...

Etapele următoare vor continua să se desfășoare sub semnul duelului Wanzlik—Tudor. Va fi interesant de văzut ce soluții vor găsi sportivul și antrenorul său Nicolae Voicu, pentru contracararea acestui lider, care găsește în fiecare zi noi resurse în apărarea tricoului galben.

Cronică de

Hristache NAUM

ASTĂZI ȘI MÎINE ÎN TURUL ROMÂNIEI

VINERI, ETAPA a X-a, DEVA — SIBIU, 118 km. **Start festiv:** centrul orașului **Deva** — ora 14,00. **Start tehnic:** centrul orașului — ora 14,10. **Punct de sprint:** Sebeș. **Puncte de cățărare:** Apold și Cristian. Caravana va trece prin **Simeria** (km. 10) — ora 14,25, **Orăștie** (km 25) — ora 14,47, **Sebeș** (km 63) — ora 15,45, **Apold** (km 91) — ora 16,28, **Cristian** (km 102) — ora 16,45. **Sosirea la Sibiu** — pe stadionul Metalul, în jurul orei 17,00.

SÎMBĂTĂ, ETAPA a XI-a, SIBIU — BRAȘOV, 140 km. **Start festiv:** centrul orașului **Sibiu** — ora 13,00. **Start tehnic:** borna km 312 — ora 13,30. **Puncte de cățărare:** Hula Bradului, **Perșani** și Vlădeni. **Punct de sprint:** Făgăraș. Caravana va trece prin **Hula Bradului** (km 15) — ora 13,52, **Avrig** (km 23) — ora 14,10, **Făgăraș** (km. 73) — ora 15,20, **Perșani** (km 104) — ora 16,05, **Vlădeni** (km 118) — ora 16,28. Sosirea la **Brașov** — pe stadionul Tineretului, în jurul orei 17,00.

RETROSPECTIVĂ

Sibienii asistă pentru a 15-a oară la un final de etapă.

Prima dată, în 1934, cînd etapa Brașov — Sibiu (cu semietapă de masă la Făgăraș) este cîștigată de G. Simov (Bulgaria). Apoi, în 1936, cînd sosind de la Craiova (cu oprire la Rm. Vîlcea) cîștigă C. Tudose.

Trec 10 ani și, în 1946, pe aceeași rută, primul taie linia de sosire iugoslavul J. Solman. În 1950, cicliștii vin de la Cluj. Învingător la sprint: Marin Niculescu. Tot el iese victorios și în 1951. În 1953, primul se clasează Ion Constantinescu, dar cîștigător al etapei Deva — Sebeș — Sibiu (parcursă în două rate) este același M. Niculescu.

Tot de la Deva se vine și în 1954, cînd învinge Ion Hora; iar un an mai tîrziu, în 1955, pe aceeași rută, cîștigă solitar V. Naidin; pentru ca în 1956, din nou, I. Hora să fie primul, de data asta venind de la Pitești (161 km). Potrivit traseului din acel an, caravana revine în Sibiu coborînd din Cluj. Victorios — Călin Tudose. În 1958, primul e Aurel Selaru, urmat de G. Moiceanu (lider și cîștigător al ediției), care va obține aci victoria de etapă în anul următor.

În 1960, Moiceanu II (Constantin), venind de la Brașov cu peste 42 km pe oră, învinge la sprint pe J. Grünzig (R.D.G.), iar — în 1961 — pe aceeași rută, cu 41,400 km pe oră, cîștigător e danezul Jorgensen.

Emil IENCEC

Liderul Jürgen Wanzlik în „exercițiul funcțiunii"

CLASAMENTE

(Urmare din pag. 1)

CLASAMENTUL GENERAL INDIVIDUAL DUPĂ 9 ETAPE: 1. WANZLIK (RDG) 26h.24:13, 2. **Tudor (România B)** la 2:08, 3. **Sofronie (România B)** la 2:08, 4. Andresen (Norvegia) la 2:25, 5. Ardeleanu (Steaua) la 3:09, 6. Grigore (România B) la 3:10, 7. Viard (Franța) la 3:28, 8. Menard (Franța) la 3:35, 9. Benjamins (Olanda) la 3:48, 10. Vermeeren (Belgia) la 4:16, 11. De Blaere (Belgia) la 4:26, 12. Huster (RDG) la 4:53, 13. Șt. Suciu (Dezrobirea) la 5:06, 14. Șt. Cernea (Steaua) la 5:37, 15 Moiceanu (România A) la 5:43, 16. Prinsen (Olanda) la 6:21, 17. Burlacu (Steaua) la 8:12, 18. Hezard (Franța) la 8:14, 19. Ciocan (România A) la 8:52, 20. Patzig (RDG) la 9:21, 21. Kvernerud (Norvegia) la 10:40, 22. Alary (Franța) la 11:32, 23. Vercauter (Belgia) la 11:51, 24. Mollet (Franța) la 12:00, 25. Realfsen (Norvegia) la 12:49, 26. Egyed (Dezrobirea) la 16:53, 27. N. Ciumeti (România B) la 17:06, 28. Gera (Steaua) la 17:52, 29. V. Selejan (România B) la 20:14, 30. Windisch (RDG) la 24:55, 31. Cosma (România A) la 25:38, 32. Van Kerchove (Belgia) la 25:59, 33. Puterity (Steaua) la 28:43, 34. Dertz (RDG) la 29:28, 35. A. Suciu (Dezrobirea) la 29:53, 36. Rusu (România A) la 32:55, 37. I. Selejan (Dezrobirea) la 35:23, 38. V. Rățoi (Metalul) la 36:09, 39. Tănase (C. S. Brăila) la 38:51, 40. Nemțeanu (C. S. Brăila) la 48:03, 41. Bürki (Elveția) la 52:31, 42. Yli (Norvegia) la 52:32, 43. Kroonen (Olanda) la 57:09, 44. Rîndașu (Metalul) la 57:31, 45. Ajoghin (Metalul) 1h.05:47, 46. Ene (C.S. Brăila) la 1h.06:21, 47. Donk (Olanda) la 1h.09:39, 48. Richner (Elveția) la 1h.12:36, 49. Suditu (Dezrobirea) la 1h.15:07, 50. Hrisoveri (C. S. Brăila) la 1h.51:20.

CLASAMENTUL GENERAL PE ECHIPE: 1. ROMÂNIA B 79h.20:05, 2. **R. D. Germană** la 1:43, 3. **Franța** la 4:14, 4. Steaua la 5:24, 5. România A la 5:54, 6. Belgia la 12:59, 7. Norvegia la 17:35, 8. Dezrobirea Brașov la 20:34, 9. Olanda la 58:59, 10. Metalul Plopeni la 1h.56:40, 11. C. S. Brăila la 2h.00:12.

CLASAMENTUL PENTRU TRICOUL VIOLET (sprinturi finale), TROFEUL „SPORTUL": 1. WANZLIK 57 p, 2. **Tudor** 36 p, 3. **Șt. Suciu** 35 p, 4. Andresen 24 p, 5. Hezard 23 p, 6. Patzig 23 p.

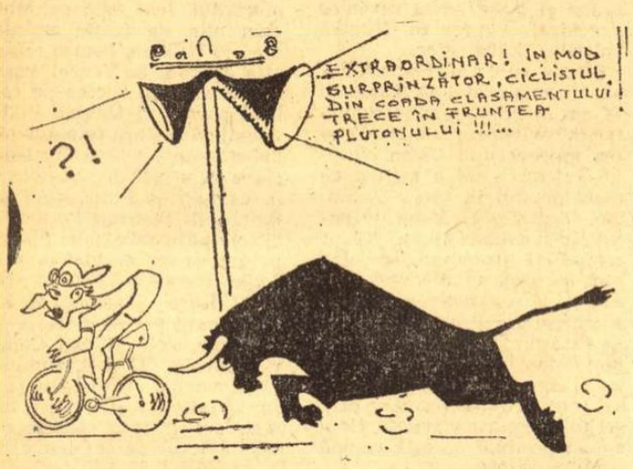

Desen de ANESTIN

ÎNTRE ROȚI ȘI PEDALE

● Primii clasați în etapa de contratimp individual de la Arad au avut seara o plăcută surpriză: au primit în dar — ca un omagiu al echipei de fotbal campioană națională U.T.A., mîndria orașului — cupe care aveau înscrise pe ele datele memorabile din viața acestei formații, precum și numele jucătorilor care au evoluat în echipa învingătoare din acest an.

● Electronist, garagist, electrician, mecanic de biciclete — iată meseriile pe care le cunoaște și le practică tînărul rutier francez Jean Claude Alary. Cu toate acestea, el năzuiește spre o a cincea îndeletnicire: aceea de ciclist profesionist. **„E posibil să încheie chiar în toamna acestui an** — ne spunea Alary — **un contract de profesionist. Aș vrea să obțin în Turul României un rezultat bun, care să-mi deschidă porțile. Și o pot face în cadrul echipei. Noi sperăm să cucerim primul loc atacînd în etapele de munte".**

Bonne chance, Jean Claude!

● Motarzii Turului aduc apreciabile servicii caravanei. Acești motocicliști, împreună cu arbitrii, asigură notarea primilor clasați la sprinturile intermediare și la cele de cățărare, înregistrarea timpului de staționare la bariere, informarea caravanei în timpul evadărilor ș.a.m.d. Motarzii Radu Constantin, Grigore Gorea și Eugen Fețeu fac, cu ajutorul B.M.W.-ului și al celor două Norton-uri în fiecare zi, aproape de două ori itinerarul etapei, mergînd și revenind pe urmele cicliștilor. La sfîrșitul Turului, cînd rutierii vor fi parcurs cei 1 508 km, motarzii vor avea — desigur — înregistrați pe bord aproape 3 000 km!

● La 76 de ani, Gogu Boroneață are inimă de adolescent. La Arad a acționat energic, și-a adus contribuția în orice moment, a dat un exemplu mobilizator. Între două treburi, ne-a spus: **„Așa, în condițiile în care totul se află la îndemîna rutierului, singura lui grijă fiind disputa, parcă aș mai face și eu o dată Turul României. Numai de-aș găsi niște concurenți de seama mea. I-aș primi la start, chiar dacă ar fi cu 20—25 de ani mai tineri. Ce părere aveți: găsesc vreo 10 tovarăși de drum?"**

Nea Gogu Boroneață așteaptă încă răspuns la întrebare...

n.c.la udiu — O „BANĂ" PE ZI

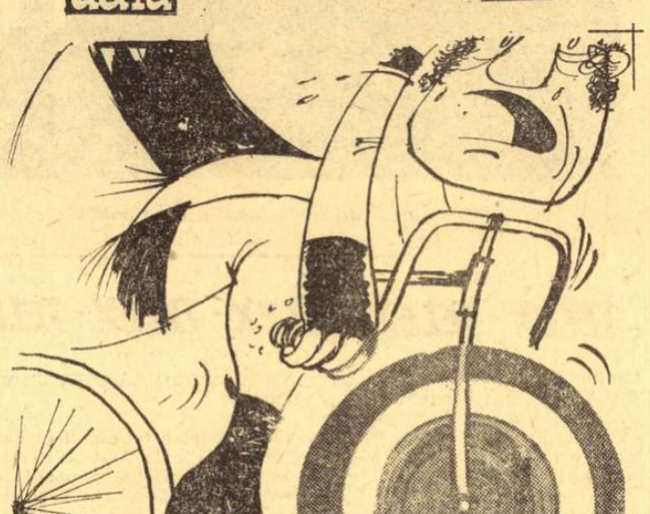

— Ce vă uitați? Asta au avut, asta mi-au dat!!!

Tabletă de Dan DEȘLIU

DUELUL... PRELUNG!

Deși nu s-ar putea spune că asistăm la o cursă lipsită de interes pe planul luptei pentru întîietate, circumstanțe cu totul speciale tind să transforme prezenta ediție a Turului României într-un duel prelungit Wanzlik — Tudor. Mă gîndesc, în primul rînd, la ritmul ultra-rapid al finalurilor de etapă — astăzi s-a mers cu 45 la oră, din start la sosire — ceea ce, firește, face imposibilă orice tentativă de evadare. În atari condiții „dezbaterea" se reduce, precum ați văzut, la cei doi preopinenți susamintiți. În al doilea rînd, fără a umbri cîtuși de puțin meritele liderului, trebuie să remarc — oricît de penibil mi-ar fi, în principiu, evocarea unor asemenea... detalii — formidabila simpatie a soartei pentru purtătorul tricoului galben. De pe malul Dunării pînă aici, în inima Transilvaniei — cale de 1 100 km — Wanzlik n-a plătit tribut nici măcar unui singur incident mecanic, în timp ce majoritatea adversarilor direcți — Tudor Vasile, frații Suciu, Hezard, Andresen s-au văzut nevoiți să descalece în repetate rînduri, pierzînd secunde, minute sau resurse de energie greu de recuperat. Ca să nu mai vorbim de campionul incontestabil al ghinioanelor Jean Claude Alary, binecuvîntat anume în etapa de astăzi (pe ultimii 80 km n. b.) cu trei pene consecutive!

Dînd, totuși, Cezarului ceea ce i se cuvine, mă simt obligat să relev, pe lîngă calitățile unanim recunoscute ale lui Jürgen Wanzlik, excelenta sa comportare în pluton, atenția, reacțiile totodată prompte — atribute care i-au atras pe bună dreptate admirația unanimă. Amănunt oarecum picant — înaintea plecării din Arad, circulau zvonuri insistente apropo de o indispoziție gastrică a nr. 30 (dosarul lui J. W.). Dacă prima parte a etapei părea să le confirme, finalul — în schimb — le-a dezmințit cu brio. Espectativa s-a dovedit încă o dată prielnică răsfățatului soartei.

Deși comparațiile sînt riscante în genere, mărturisesc că „imbatabilul" îmi sugerează tot mai insistent apropierea cu faimoșii distrugători de cazinouri, acei aleși ai hazardului, care lasă mormanele de fise pe numărul cîștigător, amplificînd activul de la un tur la altul — sau, în cazul nostru, de la etapă la etapă...

Sînt extrem de curios să constat dacă această paralelă — evident excesivă — va rezista pînă la capăt.

INGENIOZITATEA ORGANIZATORILOR

Ținuta sumară impusă de un drum lung prin soare și praf, cu alură juvenilă în șortul său, Roger Dierickx are la prima vedere aspectul aspru, sever, al arbitrului integru, autoritar. Abia în afara cursei se cunosc resursele sale de bonomie. Comisar internațional al U.C.I., delegat general al Flandrei orientale, membru în comitetul de selecție pentru amatori și profesioniști al Federației belgiene de ciclism, subinginerul din Gand întrunește nu numai titlurile sportive impozante ale unei cărți de vizită, ci și roadele unei îndelungi experiențe în ciclismul rutier.

— Vin pentru prima oară în România. Îndemnat de bunele impresii împărtășite mie de alți cicliști belgieni și de antrenorul lor, Lucien Acou, socrul lui Eddi Merckx, care au mai fost pe aici. Eu însumi nu regret de loc că am făcut călătoria, pentru că am găsit aici pe prietenul Octavian Amza, încadrat de excelente colegii, de comisari și cronometrori de o calitate sportivă rar întîlnită, a căror probitate nu dă loc nici unei discuții. De altfel, din punct de vedere organizatoric sînt uimit de multe lucruri văzute în România și am să vă rezum cîteva dintre ele. Prea rar, în alte părți, mi-a fost dat să văd, ca aici, sprinturile anunțate cu var pe șosea, ba chiar și ultimii kilometri, prin orașe, pînă la stadion. Culmea ingeniozității și a gentilеții este marcarea cu var a gropilor și denivelărilor pe străzile de acces în orașe, așa cum am constatat la Dej. Cît despre hrană; dacă noi belgienii, recunoscuți ca gurmanzi, ne declarăm satisfăcuți, înseamnă că toată lumea trebuie să fie mulțumită. Itinerarul este foarte interesant, iar ca sportivi noi vă urăm terminarea grabnică a șoselei asfaltate Bistrița — Vatra Dornei, care poate oferi în viitor o etapă senzațională. Firește, aici nu sînt șosele la mare altitudine ca în Franța, de pildă, dar consider — totuși — parcursul foarte selectiv pentru amatori

— Cum apreciați clasa concurenților?

— Majoritatea țărilor participante au prezentat alergători de valoare. Francezii, cu reputația lor europeană, norvegienii cu cicliști pe care îi cunosc, olandezii — de asemenea. Concurenții din Belgia fac parte dintr-un club renumit, care și-a împrumutat numele de la regretatul ziarist Karel van Wynendaele (fondatorul unei clasice internaționale „Turul Flandrelor") și de la firma extrasportivă de băuturi alcoolice

ROGER DIERICKX

„Hertekamp", care-i finanțează activitatea. Trei dintre cei cinci alergători belgieni erau încă juniori anul trecut, ceea ce nu le scade de loc din merite! La toți aceștia trebuie adăugată, firește, clasa bună a rutierilor români și a celor din R. D. Germană, superiori — în primul rînd — prin obișnuința și dibăcia cu care se descurcă la sosirile pe pistele de zgură ale stadioanelor

— Interesul pentru ciclism este încă viu în Belgia, în ciuda concurenței motorizate?

— Fără îndoială la noi copiii, de la 10 ani în sus, merg la școală pe bicicletă și, firește, sînt tentați — din cînd în cînd — să tragă și cîte un sprint neorganizat; a la Rik van Looy, adică fac primii pași spre ciclismul sportiv. De altfel, activitatea ciclistă la noi este foarte largă. Numai în Flandra orientală, unde locuiesc eu, se organizează anual peste 1 200 de curse, deschise tuturor categoriilor, de la juniori pînă la profesioniști. Din această cauză, poate, spectatorii sînt mai puțini decît la dv, unde numărul lor m-a impresionat. Aveți o țară admirabilă și mă bucur că în ultima vreme în Belgia a început o intensă publicitate pentru călătorii turistice spre România. Eu însumi voi reveni ca turist și îmi voi îndemna prietenii să-mi urmeze exemplul.

Fotografii de

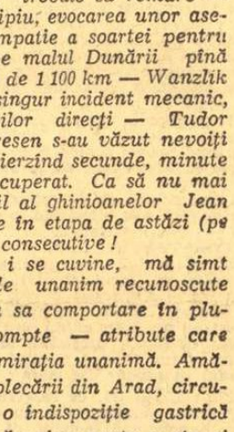

Aurel NEAGU

Sibiul ne așteaptă...

(Urmare din pag. 1)

rămas. Și parcă vrînd să ne însoțească nu numai cu gîndul, pasagerii trenului electric Arad-Radna-Pincota aplaudau din compartimente trecerea caravanei prin Păuliș, pe sub viile care anunțau de departe podgoriile de la Miniș.

Am trecut cu emoție podurile din Lipova, cu gîndul la Mara lui Slavici, mama Persidei și soacra lui Nați, care își vindea prunele uscate la capul podului dinspre Radna, sub oblăduirea cetății Soimoș, falnic profilată pe cerul plumburiu.

În comuna Vărădia cine știe ce profesor inimos de franceză a găsit metoda pedagogică de a-și instrui elevii pe viu, în plină natură, punîndu-i să scrie cu var dea latul șoselei, probabil nu numai pentru ciracii lui papa Oubron, ci pentru toți concurenții străini, cuvintele ingenue: **„Bonjour les amis", tot** așa cum din loc în loc, mai tîrziu, vom întîlni inscripția **„Hai România!".** Din aceeași școală trebuie să fi fost și cele trei fetițe în costume naționale, postate în fața Primăriei, cu buchetele de flori în mînă, ca un meritat omagiu pentru cicliști.

Zona împădurită a Săvîrșinului, cu celebrul parc de vînătoare, ne deschide calea spre țara pădurenilor.

Nu știm dacă la alura de 45 km pe oră, pe bicicletă, îți mai arde să guști frumusețile naturii. Dar, oricum, fiindcă tot s-a mers la adăpostul plutonului, nu se putea ca alergătorii să nu fi sesizat trinitatea aproape permanentă a căilor: de uscat, ferată și de apă, care dădea peisajului un caracter inedit. Defileul Mureșului, care ne-a însoțit tot drumul, alătură aceste căi, în așa fel încît liniile ferate nu sînt decît un tovarăș de drum pentru șoseaua asfaltată și pentru apele lenețe la suprafață și tulburate de ploi ale Mureșului.

Apoi, caravana intră în orașul acelui mare amator de sport care a fost dr. Petru Groza, traversînd marea de oameni, aproape fără a sesiza diafana linie de sprint, ieșind din Deva și gonind, sub ploaia ce se întețea, acumulînd noroi pe fețe și picioare spre Hunedoara. Ne-am întors repede la Deva, nădăjduind într-o siestă necesară sub dealul Cetății, pe lîngă statuia lui Decebal, din parcul orășenesc.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368